

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

17.1.2011

B7-0038/2011

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B7-0670/2010

jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5

om international adoption i Den Europæiske Union

Cecilia Wikstrom, Renate Weber, Sonia Alfano, Luigi de Magistris
for ALDE-Gruppen

RE\853971DA.doc

PE455.866v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

Europa-Parlamentets beslutning om international adoption i Den Europæiske Union

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 20. november 1989, særlig artikel 21,
 - der henviser til konventionen om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (der blev undertegnet i Haag i 1993) og til den europæiske konvention af 25. januar 1996 om udøvelse af børns rettigheder (ETS nr. 160),
 - der henviser til sin beslutning om forbedring af retsbestemmelserne og samarbejdet mellem medlemsstaterne vedrørende adoption af mindreårige (A4-0392/1996),

der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder (2007/2093(INI)),

der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at hvert eneste barns velbefindende er af yderste vigtighed,
 - B. der henviser til, at alle EU-medlemsstater har undertegnet konventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner,
 - C. der henviser til, at FN's konvention om barnets rettigheder og Haagerkonventionen beskriver familien som den grundlæggende enhed i samfundet og den naturlige ramme for børns vækst og trivsel i langt de fleste tilfælde og dermed det bedste valg, når det gælder omsorgen for et barn,
 - D. der henviser til, at adoption bør være et tilgængeligt sekundært valg, hvis den basale omsorg for et barn ikke kan gives af familien, mens det bør være den absolut sidste udvej at sætte et barn i institutionel pleje,
 - E. der henviser til, at der overalt i medlemsstaterne er forskellige holdninger til, hvilke principper der skal gælde for adoption af børn, adoptionsprocedurerne og de juridiske konsekvenser af adoption,
 - F. der henviser til, at accept af fælles reviderede principper og praksisser med hensyn til adoption af børn ville bidrage til at mindske de problemer, der skyldes forskellene i de nationale lovgivninger, og samtidig fremme de adopterede børns tarv,
 - G. der henviser til, at problemet med forladte børn bliver stadig mere alvorligt og presserende i Europa, og at det for at imødegå denne udfordring er vigtigt at beskytte barnets ret til at blive adopteret også på internationalt plan for at undgå, at børn tvinges til at vokse op på børnehjem,

- H. der henviser til, at der er gældende konventioner om beskyttelse af børn og forældres ansvar, navnlig: den europæiske konvention fra 1967 om adoption af børn, der har til formål at tilnærme medlemsstaternes lovgivning til hinanden i de tilfælde, hvor adoptionen involverer, at barnet flyttes fra ét land til et andet, og konventionen fra 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner,
- I. der henviser til, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder med Lissabontraktatens ikrafttræden er blevet bindende: I henhold til artikel 24 har børn ret til den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for deres trivsel; der endvidere henviser til, at Lissabontraktatens artikel 3 fastsætter, at beskyttelse af børns rettigheder hører ind under Unionens mål,
- J. der henviser til, at krænkelse af børns rettigheder, vold mod børn og handel med børn med henblik på ulovlig adoption, prostitution, ulovligt arbejde, tvangsægteskab og tiggeri på gaden eller til ethvert andet ulovligt formål fortsat er et problem i EU,
- K. der henviser til, at børns tarv er af yderste vigtighed,
1. opfordrer til, at muligheden for på europæisk plan at koordinere politikker og strategier vedrørende instrumentet for international adoption, i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder, Haagerkonventionen om internationale adoptioner og andre internationale standarder, undersøges for at forbedre bistanden inden for informationsydelser, forberedelse af adoption mellem lande, behandling af ansøgninger om international adoption og serviceydelser efter adoptionen, idet der bør tages højde for, at alle internationale konventioner om beskyttelse af børns rettigheder anerkender forældreløse og forladte børns ret til at have en familie og blive beskyttet;
 2. mener, at adoption i barnets fødeland eller ved at finde en familie gennem international adoption skal foregå i overensstemmelse med relevant national lovgivning og internationale konventioner, og at anbringelse på en institution kun bør benyttes som en midlertidig løsning; mener endvidere, at alternative løsninger til familieanbringelse såsom plejefamilier kan overvejes;
 3. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til i samarbejde med Haagerkonferencen, Europarådet og børneorganisationer at udvikle en ramme, der kan sikre gennemsigtighed og effektiv overvågning af forladte og adopterede børns udvikling, og til at koordinere deres indsats for at forebygge handel med børn;
 4. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på børn med særlige behov, såsom børn, der har behov for lægebehandling, og handicappede børn;
 5. er opmærksom på, at fødselsattester bidrager til at beskytte børn mod krænkelse på baggrund af tvivl om alder eller identitet; mener, at et pålideligt fødselsregistreringssystem kan begrænse ulovlig adoption;
 6. opfordrer alle EU-institutioner og medlemsstater til at deltage aktivt i bekæmpelsen af ulovlig adoption;
 7. opfordrer alle EU-institutioner til at spille en mere aktiv rolle inden for

Haagerkonferencen og lægge pres på dens medlemmer for at forbedre, strømline og lette international adoption og samtidig respektere og beskytte de rettigheder, som børn fra tredjelande har;

8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.